

"ARABESQUE"

Cæcilie Norby

Om Sangene

Oktober 2010

1. The Dead Princess

(M. Ravel / C. Norby) - fra 1899

Udenpå var hun et stk's farverig lesbisk fruentimmer... men når spotlights'ne var slukket, krøb den modsatte side af hende frem: Den sørgmodige, feminine og skrøbelige side. Ravel's "Pavane for a Dead Princess" er en hyldest til den uægte prinsesse Winnaretta de Polignac, som slog sine folder 1880'ernes Parisiske kunstner miljø. Hun havde arvet masser af penge (dels fra faren's "Singer" symaskinefabrik og dels fra moren's særprægede opgave som model for Frihedsgudinden!) - Hun brugte sin arv på at sponsorere komponisterne Ravel, Satie og Stravinsky økonomisk.

2. Wholly Earth

(A. Lincoln) - fra 1999

Den karismatiske jazzsangerinde Abbey Lincoln har skrevet denne humoristiske og vise tekst om jordens ynde set fra universet - naturskabt som menneskeskabt. Om naturens cirkulære tidslinje. Om at fortidens spøgelse vinker i horisonten, og alting går i ring. Måske ser hun, efter sin død, alting i dette perspektiv nu. Og spøger lidt i denne sang. Æret være hendes minde.

3. No Air

(E. Satie / C. Norby) - fra 1888

"Gymnopædie no 1" har altid fået tiden til at stå stille for mig.

Om verden falder ned om ørene på mig eller om en kæreste/chef/teenagedatter står og skælder ud, som jeg forestiller mig i teksten, vil dette smukke tema af Satie stadig kunne holde mig i en osteklokke af smil og ro.

4. No Phrase

(E. Satie / C. Norby) - fra 1893

Ry Cooter møder Erik Satie møder os på en steghed sommerdag i Focus Studiet i Vanløse.

Jeg havde svært ved at sove de nætter, hvor det var så varmt.

Lå vågen i måneskinnet og forestillede mig en kvindes krop invaderet af hendes lilleput elskede: Han lever på og i hende som en snylter.

5. Bei Mir Bist Du Schoen

(S. Secunda / S. Cahn) fra 1932

"Bei Mir Bist Du Schjein" (Secunda/Cahn) blev spillet på "high rotation" i de gamle dampradioer lige før og under 2. verdenskrig.

Folk nynnede med på den lige indtil nazisterne fandt ud af, at komponisten var jødiske Salmon Secunda. Så hørte man ikke mere til det nummer i Europa. Men i USA indspillede den totalt ukendte trio, Andrew Sisters, sangen og det blev deres første mega hit. Det første hit nogensinde med en kvindelig vokalgruppe.

6. The Tears of Billie Blue

(C. Debussy / C. Norby) fra 1890

"Clair de Lune", måneskin på fransk, er 3. del af en romantisk og melankolsk suite af Claude Debussy, der minder mig om et gammelt smykeskrin med gulnede fotografier af fordums ulykkelige kærlighed, hengemte, tørrede rosenblade og tung parfume. Den norske pianist Bugge Wesseltoft fortolker Debussy's klassiker påny og på smukkeste vis.

7. Women of Santiago

(L. Danielsson / C. Norby) fra 2004

En dansker, en svensker og en franskmænd indspiller et spansk inspireret nummer efter at have indtaget italiensk mad og chilensk vin.

Vinen har tydelig sammenhæng med scenen i teksten: Et sigøjner torv i Santiago, kortspil, dans, krudt, kugler blander sig med sort jalousi.

Lars Danielssons temperamentsfulde guitar og cello skaber rammerne.

8. Pavane Opus 50

(G. Fauré / C. Norby) fra 1887

At synge Faurés Pavane var som at blive båret på et vuggende akkompagnement gennem et dragende men ukendt landskab. Med melodien i centrum, der næsten gav sig selv, fik jeg billeder af storslåede sanddyner, karavaner, og inciterende musik, der vibrerer i jorden under os.

9. Scheherazade

(N. Rimsky-Korsakov / C. Norby) fra 1888

Scheherazade er navnet på den modige kvinde, der udfordrede Sultan Shahryar. Sultanen havde bestemt, at han ville forlove sig med en ny kvinde hver aften og halshugge hende morgenen derpå, hvis hun ikke kunne underholde ham tilstrækkeligt med sine talegaver.

Scheherazade leverede som bekendt eventyr i hele 1001 nat, der var så fængslende, at Sultanen droppede sit forehavende og giftede sig med hende til sidst.

Den russiske komponist Rimsky Korsakov skrev et orkester værk over dette tema.

Jeg udfordrede mig selv og skrev om Scheherazades hemmelighed, Hans Ulrik blæste slangen op af kurven, Xavier tog sin persiske tromme under armen og Lars tryllede arabiske lyde ud af flyglet.

10. I Will Say Goodbye

(M. Legrand) fra 1963

Udenfor var det februar og 25 minus grader, indenfor stod tiden stille i studiet da Palle Mikkelsen indledte denne smukke Michel Legrand sang om kærlighedens Coyote trick: Jeg siger farvel, kun fordi, du vil ha' mig til det. Ikke fordi jeg har lyst til at gå. Men fordi du siger, jeg skal. Og jeg elsker dig.

11. Simple Theme

(C. Norby) fra 2009

Jeg havde en drøm om at tyngdekraften langsomt forsvandt. Først var det skræmmende... men ved nærmere eftertanke - forløsende!

I Bugge studiet jammede vi over en melodistump, oprindeligt skrevet på en togbillet. Vi begyndte i kaos og spillede os ind på temaet.

12. Hvirvelvinden

(M. Legrand / oversat af: C. Norby) fra 1967

Dagen før min far døde indspillede Lars og jeg denne sang.

De tidspunkter i mit liv, hvor jeg har været tættest på den "langsomme" tid er, i forbindelse med fødsel eller død. Der, hvor et døgn kan føles uendeligt.

Denne tekst, som jeg har oversat frit efter Marilyn Bergman, beskriver et stille virvar af billeder fra et liv. Der er ingen orden. Ingen rækkefølge. Tidens love er ophævede. Er de indre billeder, der passerer revy i den sidste time, alle highlights fra ens liv? Jeg tror det ikke... det er bare tilfældige fragmentariske tanker, der ligesom bunker af visne blade på jorden, ender med at indgå i en større helhed.

13. Forever You

(L. Danielsson / C. Norby) fra 2000

Tidlig morgen i vores hus i Sverige. Ulf, Lars og jeg skænker kaffe op, siger ikke meget men spiller dette allerførste "take" langsomt og dugfriskt på fastende ører.

14. Nocturne

(C. Norby) fra 2009

Irriterende minutiøst havde jeg en klar forestilling om, hvordan jeg ville have dette stykke til at lyde... tone for tone... dynamik, frasering osv... og jeg tænkte på hvordan i alverden jeg skulle forklare dette for pianisten Katrine Gislinge. Jeg kunne jo pædagogisk korrekt starte med at lade hende give sit eget umiddelbare bud... og dér var det! Det jeg havde hørt i mit hoved! Senere gav Palle, Lars og Bugge et bud, der var anderledes støvet og rå: Derfor fusionen.

15. How Oft

(E. Norby / W. Shakespeare) fra 1981

Shakespeare's meget poetiske digt inspirerede min far til at komponere denne melodiske 12 tone hymne. Det er et kærlighedsdigt til en lutspillende jomfru, hvis fingre kun interesserer sig for strengenes magi og ikke for den afviste ridder, der må nøjes med at lytte... Omformuleret til nutid kunne det f.eks handle om manden, der var rigtig træt af manglende opmærksomhed, fordi hans guitarspillende kæreste hele tiden skulle øve sig...